

Sygn. akt: I 1 C 1184/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski
Protokolant:	protokolant Monika Welka

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2015 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W.

przeciwko P. H.

o zapłatę

I. Oddała powództwo.

II. Kosztami procesu obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. H. kwoty 9.759,14 zł wraz z odsetkami umownymi oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazał, że powodowi przysługuje wyżej wskazana kwota z tytułu umowy kredytu z dnia 17 listopada 2008 r.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 26 marca 2015 r. pozwany wskazał, iż nie jest w stanie spłacić należności z uwagi na trudną sytuację życiową i finansową. Na rozprawie w dniu 21 października 2015 r. pozwany wniósł zarzut przedawnienia roszczenia, które nie zostało przerwane przez powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 listopada 2005 r. poprzednik prawny powoda (...) Bank SA z pozwanym W. L. umowę o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej. W dniu 9 sierpnia 2013 r. powód wystawił wyciąg z ksiąg banku, z którego wynikało, iż na ten dzień w księgach widnieje wierzytelność w stosunku do W. L. wynikająca z umowy z dnia 14.11.2005 r. w skład zadłużenia wchodziło 499,33 zł tytułem kapitału, 668,03 zł tytułem odsetki umownych za okres od 14.11.2005 r. do dnia 9.08.2013 r. oraz 1.831,97 zł tytułem kosztów, opłat i prowizji a nadto 133,50 zł tytułem opłat za prowadzenie rachunku.

Dowód : wyciąg k. 35

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił oparciu o dokumenty przedstawione przez powoda, które nie były kwestionowane przez stronę przeciwną i nie budziły uzasadnionych wątpliwości Sądu.

Między stronami był spór co do tego, czy roszczenie dochodzone przez powoda jest przedawnione.

W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa. W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty w/w kwoty powinien wykazać zasadność obciążenia pozwanego notą obciążeniową, charakter umowy jaka łączyła strony i zasadność domagania się na podstawie tej umowy zapłaty takiej właśnie kwoty od pozwanego. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponosić wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniechaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowodniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniechania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągają muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

W toku procesu podejmuje się działania i rozumowania zmierzające do ustalenia stanu faktycznego. Udowodnienie faktów w świetle przepisów prawa cywilnego, zwłaszcza art. 6 k.c. polega na uznaniu przez Sąd za prawdziwe zdania o tym fakcie. Elementem istotnym jest więc wynik operacji myślowej dokonywanej przez sąd, a nie jedynie dowodzenie w znaczeniu formalnym sprowadzające się do przedstawienia dowodów przez stronę. Materialnoprawny aspekt zagadnienia onus probandi służy do kwalifikacji prawnej negatywnego wyniku postępowania dowodowego., rozumiane jako wskazanie wpływu nieudowodnienia pewnych faktów na wynik procesu. Zgodnie z art. 3 k.p.c. obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy obciąża stronę, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. W związku z powyższym należy uznać, iż wykrycie prawdy przez Sąd ogranicza się w zasadzie do przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez strony. W procesie cywilnym strony mają obowiązek twierdzenia i dowodzenia tych wszystkich okoliczności mogących, stosownie do treści art. 227 k.p.c., być przedmiotem dowodu.

Przechodząc do najdalej idącego zarzutu strony pozwanej jakoby doszło do przedawnienia dochodzonego w niniejszym postępowaniu roszczenia, należy wskazać, iż zarzut ten zasługuje na uwzględnienie.

Zawarta w niniejszej sprawie umowa kredytu jest uregulowana w ustawie – Prawo bankowe i jest czynnością podejmowaną przez bank w ramach działalności gospodarczej. Powoduje to, iż zgodnie z art. 118 k.c. roszczenia związane z działalnością gospodarczą przedawniają się po upływie lat trzech.

Jak wynika z akt sprawy powód wytoczył powództwo w dniu 8 lutego 2015 r. i z tą datą nastąpiła przerwa biegu przedawnienia. Skoro zatem wierzytelność była wymagalna jak sam wskazał powód od 29 kwietnia 2009 r., należy uznać, iż przedawnienie nastąpiło 30 kwietnia 2012 r.

W tym stanie rzeczy uznać należy, iż roszczenie powoda, zarówno co do należności głównej jak i odsetek, uległo przedawnieniu. Zgodnie bowiem z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego jak i poglądami doktryny, roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego.

Z uwagi na skutecznie podniesiony zarzut przedawnienia roszczenie powoda i uchylenie się przez pozwanego od obowiązku jego zaspokojenia Sąd na mocy art. 117 § 2 k.c. oddalił powództwo jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na to, że stroną przegrywającą niniejsze postępowanie był powód, Sąd w pkt II wyroku obciążył go kosztami procesu uznając je za uiszczone w całości.